

הישראלים האחרון בסיני יפנה את תחנת הדלק שלו ב־25 באפריל, בשעה 10.00, יקח את אשתו הדנית היפהפיה ועוזרו הנער הבדואי - זיירד לברבאדוס

האיש שיסאור

את האור

איש רכושני צ'רלי וביאטה בתמונת מזכרת ליד תחנת הדלק שלהם בימית. בעוד שישה שבועות יצטלמו כאן המצרים הראי שונים, שיתפסו את מקומם של המתחילים. צ'רלי יאסוף את רכושו ויעבור לברבאדוס.

אמצע חודש מרס 1982 — שבועיים לפני המועד שצה"ל קבע לעצמו לפינוי המתחלה האחרון — ממשיכה חבורה מורדת של שלושה אנשים לנהל את ענייניה בימית כאילו לא עומד לקרות דבר. השלושה: גבר שחרחר, אלגנטי ורזה, בסוף שנות השלושים שלו, נערה בלונדית יפהפיה, פניה בצבע של הצפון ושיערה זהב, עוטה מעיל שחור ונועלת מגפיים אדומים, וצעיר בדואי בן 16, לבוש ומסורק כמו כל נער ישראלי.

החוט המקשר בין שלוש דמויות אלה השונות כליכך זו מזו, הוא המקום שבו הם מסתובבים מבוקר עד לילה, מסביב מיידבר, דיונות של חול, הרחק באופק נוצצים בשמש מי הים התיכון, ובאמצע עובר הכביש. הוא המלך פה — הוא פונה שמאלה וימינה, עולה, יורד ושוב עולה.

בלעדי הכביש לא היו השלושה מחוץ קים כאן מעמד אפילו יום אחד. הוא המביא את החיים למקום נידח זה. ליד משאבות תחנת הדלק של השלושה ניצבת שיירה של משאיות ומכוניות הממתינות לתורן. המקום הומה מאורחים לרגע, שהפך סיקו לשעה קלה את נסיעתם לימית כדי לאכול אצל צ'רלי.

המיסעדה היא אומנם קטנה, אך יש גם שולחנות בחוץ, על החולות — משהו בסיגנון בתי הקפה של ערי מערב אירופה.

השמת העומדת להישפך

עדי — נער בדואי, שאילו רק חבש כיפה וטלית קטן היה נראה כמו בחורי ישיבה מירושלים — מנהל את תחנת הדלק ואת המיסעדה. הוא גובה כספים, עורך חשבונות, נותן קבלות, דוחה לקוח המבקש לשלם בהמחאה תמורת הדלק, מגיש סטייק עם סלט וציפס, פותח את הקופה, מוציא שטרות, מכניס שטרות — ממש כמו בעל המקום.

אלא שבעל המקום הוא צ'רלי. עלי, שמישפחתו חיה באוהלי קידר כמה קילר מטרים דרומה מכאן, אומץ עלידי צ'רלי תפך חלק מרכושו הרב.

צ'רלי יושב ליד שולחן סמוך לכביש ומבטיח לכתב הטלוויזיה הצרפתית, שצה"ל לא יבצע את פינוי תושבי העיר הבלתי קבועים, ביום של חג או של צום, וגם לא סתם לקראת סוף שבוע. הצרפתי פורץ בצחוק ולא מסתיר את הפתעתו.

אך העיניים של הצרפתי, כמו עיניהם של כל המזדמנים למקום, עוקבות אחרי הצעירה הבלונדית, המשחקת בפתח היר מיסעדה עם כלבלב שחור. לידה, בפיות המיבנה, חונה מכונית בייחוד לבנה של בעליה הבית.

צ'רלי יודע לבחור רק בסחורה סוג אלף-אלף. את הסחורה הביא איתו מאירד פה, כשהורו ארצה. אחרי היעדרות של

האשה הדנית דוגמנית הצילום היפהפיה, בלונדית בעלת עיניים כחולות ופנים לבנות כמו שלג הצפון, עזבה את קופנהאגן ונסעה עם צ'רלי להתעשר בחולות סיני, בין הדיונות ושפת הים התיכון המשגעת. שני ילדיהם של בני הזוג נמצאים כבר אצל סבתם בסקנדינביה הרחוקה.

הזוג

ביאטה, האשה הדנית, ושי (צ'רלי) אבריאל בתחילת דרכם במיסעדה שלהם שפתחו בימית.

שנים, יחד עם אשתו ליבנת פנים, הדוגרנית ביאטה (30), שעבדה עם הצלם רבי המוניטין דייוויד המילטון. צ'רלי נדד בעולם, עד שב-1975 הוא פגש בביאטה, דוגמנית מקופנהאגן, בר 1976 נסעו בני הזוג לישראל. זמן קצר אחר כך הם נפצעו בתאונת-דרכים קשה. הדוגמנית הדנית נפגעה בראשה, ועד היום נותרה על מיצחה הזאתמת של התאונה.

לימית בא צ'רלי, עם בולדוור, כדבריו. הוא הרגיש שזה המקום המתאים לאנשים היודעים את שהם רוצים בחיים. מיסעדה עם תחנת-דלק בכניסה לימית, קיוסק נוסף על שפת-הים, בקיצור — כסף, נוף משגע, שמש — למה עוד יכול לשאוף מי שהתייחס לאור החלום האמריקאי?

צ'רלי אינו רגשן. הוא מודה שהכל נגמר פה, בסיני, הוא אינו מתכוון להיאחו בצ'יפורה ובשיניים ובחולות האלה, כי תיקוה לאלץ את צה"ל להיכנע ולא לפנות את מתיישבי חבל ימית.

צ'רלי פנה אל אלוף פיקוד הדרום ודרש לקבל אישור לניהול תחנת-הדלק שלו עד לשעות האחרונות לפני כניסת המצרים לאזור. לדבריו, כבר קיבל אישור בעל-פה מקצין המנהל האזרחי להישאר בכניסה לימית עד ה-25 באפריל, בשעה 10 בבוקר. שעתיים לפני כן יבוא צוות חברת פו שיפרק את כל ציוד תחנת-הדלק.

יחד עם צ'רלי ביאטה והבית, יסוג גם הבדואי עלי, שאותו הם מתכוונים לקחת עימם להרפתקה חדשה מחוץ לגבולות ישראל. בינתיים, שני הבנים של צ'רלי — דני בן ה-9 ורוני בן ה-7 — כבר נמצאים בקופנהאגן, אצל סבתם.

התחנה הבאה: ברבאדוס

כפי שנראה היום, אנשי השלישייה הזו יהיו האחרונים שיעזבו את ימית לפני כניסתם של המצרים. הם יסגרו את האור ואת הדלת. צ'רלי ואשתו יהיו שניים מהכושבים האחרונים באדמת חבל ימית. השלישי שבחבורה מתכוון לעזוב את מיש פחתו הבדואית, וכך להימנע מלשרת בצבא המצרי בבוא הזמן.

תושבי ימית, שלפי תוכנית הממשלה יפנו את החבל עד סוף חודש זה, ייצאו עם מאות מיליוני שקלים, שיוענקו להם כפי צויים. רבים מהם חושבים להתחיל מחדש בגדה המערבית, בתיקוה שסיפור הפיצויים השמנים יחזור שוב, עם חתימת הסכמי שלום נוספים.

אך לא כן צ'רלי. הוא כבר הכין לעצמו ולחבורה שלו את התחנה הבאה: ברבאדוס שבים הקאריבי. "אין כבר מה לעשות בארץ הזו. הם קילקלו את כל המקומות. רק פה, בימית, היה עדיין נקי. לא הגיעו הגת כל הפרוטקציונרים. עכשיו נגמר גם פה".

מרסל זוהר